

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

23. studenoga 1989.(*)

„Nacionalni propis o stavljanju kozmetičkih proizvoda na tržište“

U predmetu C-150/88,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, koji je Sudu uputio Landgericht Köln (Zemaljski sud u Kölnu, Njemačka), u postupku koji se vodi pred tim sudom između

Kommandidgesellschaft in Firma Eau de Cologne & Parfümerie-Fabrik Glockengasse n. 4711, Köln,

i

Provide SRL, Brembate Sopra,

o tumačenju Direktive Vijeća 76/768/EEZ od 27. srpnja 1976. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kozmetičke proizvode (SL L 262, str. 169.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 13., svezak 7., str. 29.),

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: C. N. Kakouris, predsjednik vijeća, F. A. Schockweiler, T. Koopmans, G. F. Mancini i T. F. O'Higgins, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Darmon,

tajnik: J.-G. Giraud,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za tužitelja u glavnom postupku, E. Ph. Krings, *Rechtsanwalt*,
- za tuženika u glavnom postupku, C. Eidam, *Rechtsanwalt*, u usmenom postupku,
- za vladu Kraljevine Španjolske, Rosario Silva de Lapuerta, u svojstvu agenta, u usmenom postupku,
- za vladu Talijanske Republike, I. M. Braguglia, *avvocato dello Stato*,
- za Komisiju Europskih zajednica, J. Sack, član pravne službe, u svojstvu agenta,

uzimajući u obzir izvještaj za raspravu i nakon usmenog postupka od 27. lipnja 1989.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 13. srpnja 1989.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Rješenjem od 4. svibnja 1988., koje je Sud zaprimio 26. svibnja 1988., Landgericht Köln (Zemaljski sud u Kölnu, Njemačka) uputio je Sudu na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u dva prethodna pitanja o tumačenju Direktive Vijeća 76/768/EEZ od 27. srpnja 1976. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kozmetičke proizvode (SL L 262, str. 169.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 29.) kako bi ocijenio je li talijanski propis donesen radi provedbe te direktive spojiv s pravom Zajednice.
- 2 Ta su pitanja postavljena u okviru spora između njemačkog društva Kommanditgesellschaft Eau de Cologne & Parfümerie-Fabrik Glockengasse n. 4711 (u dalnjem tekstu: „društvo 4711“) i talijanskog društva Provide SRL u vezi s provedbom ugovora o prodaji kozmetičkih proizvoda.
- 3 U skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (a) Direktive, države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se kozmetičkim proizvodima smije trgovati samo ako su na njihovoj ambalaži, spremnicima ili naljepnicama navedeni, *inter alia*, ime ili naziv i adresa ili sjedište proizvođača ili osobe odgovorne za trgovanje kozmetičkim proizvodom, sa stalnim prebivalištem u Zajednici. Člankom 6. stavkom 2. predviđeno je da države članice također poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se pri označavanju, predstavljanju za prodaju i reklamiranju kozmetičkih proizvoda zabrani tekst, uporaba imena, trgovačke oznake, slike ili drugi znakovi, slikovni ili drugi, koji ističu značajku koju dotični proizvodi nemaju.
- 4 Člankom 8. stavkom 1. točkom (a) talijanskog Zakona br. 713 od 11. listopada 1986., kojom se provodi članak 6. stavak 1. točka (a) gore navedene Direktive, kako je protumačena u ministarskoj okružnici, zahtijeva se navođenje naziva talijanskog proizvođača ili imena osobe u Italiji odgovorne za stavljanje kozmetičkih proizvoda na tržište. Za proizvode na kojima su već navedeni podatci o proizvođaču ili osobi odgovornoj za njihovo stavljanje na tržište s poslovnim nastanom u drugoj državi članici dovoljno je da talijansko poduzeće, odgovorno za njihovo stavljanje na tržište u Italiji nakon uvoza i prije javne prodaje, navede svoje podatke na vanjskoj ambalaži proizvoda. S druge stane, člankom 8. stavkom 1. točkom (d) gore navedenog Zakona, kojim se provodi članak 6. stavak 2. Direktive, zahtijeva se navođenje kakvoće i količine tvari čije je prisustvo navedeno na ambalaži, u oglasima ili u nazivu proizvoda.
- 5 Provide je od društva 4711 naručio Vitamol, kozmetički proizvod koji na svojoj ambalaži i u uputama za upotrebu ima navedene nazive vitamina koje sadržava, osobito D-pantenol. Društvo 4711 jamčilo je, *inter alia*, da je predmetni proizvod u skladu s važećim zakonima i drugim pravnim odredbama te da se može staviti na tržište u Italiji.

- 6 Provide je naknadno odbio preuzeti robu uz obrazloženje da nije u skladu s uvjetima ugovora. Proizvod nije bio stavljen na tržište u Italiji jer, suprotno gore navedenim talijanskim odredbama, nije bilo naznaka talijanskog uvoznika kao ni količine vitamina sadržane u proizvodu, iako su nazivi tih vitamina izričito navedeni na ambalaži.
- 7 Društvo 4711 podiglo je pred Landgericht Köln, čija je nadležnost utvrđena ugovorom, tužbu radi izvršenja tog ugovora, tvrdeći da je ponuđeni proizvod potpuno u skladu sa zahtjevima direktive i stoga ga se može staviti na tržište u svim državama članicama.
- 8 Landgericht Köln (Zemaljski sud u Kölnu) smatra da je talijanski propis protivan gore navedenim odredbama direktive. Nacionalni sud osobito smatra da obveza navođenja kakvoće i količine tvari, iako se njome osigurava postizanje cilja članka 6. stavka 2. Direktive, a to je sprječavanje dovođenja potrošača u zabludu, ide predaleko te da postoje sumnje u njezinu učinkovitost.
- 9 Landgericht Köln (Zemaljski sud u Kölnu) stoga je odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Je li članak 8. stavak 1. točka (d) talijanskog Zakona br. 713 od 11. listopada 1986. spojiva s člankom 6. stavkom 2. Direktive Vijeća od 27. srpnja 1976. i člankom 30. Ugovora o EEZ-u u mjeri u kojoj se njome zahtjeva navođenje kakvoće i količine tvari čije je prisustvo navedeno na ambalaži, u oglasima ili u nazivu proizvoda?
2. Je li članak 8. stavak 1. točka (a) talijanskog Zakona br. 713, kako je protumačena u Okružnici ministra zdravlja od 2. veljače 1987. br. 3, spojiva s člankom 6. stavkom 1. točkom (a) Direktive Vijeća od 27. srpnja 1976. i člankom 30. Ugovora o EEZ-u u mjeri u kojoj se čak i kad je riječ o proizvodima proizvođača s poslovnim nastanom u Zajednici koji se uvoze u Italiju „mora navesti naziv talijanskog poduzeća odgovornog za njihovo stavljanje na tržište“ na ambalaži, spremnicima ili naljepnicama?“ [neslužbeni prijevod]
- 10 Za potpuniji prikaz pravnog okvira, činjenica predmeta, tijeka postupka i pisanih očitovanja podnesenih Sudu upućuje se na izvještaj za raspravu. Ti dijelovi spisa u nastavku se navode samo u mjeri u kojoj je to potrebno za obrazloženje presude Suda.

Nadležnost Suda

- 11 Talijanska vlada navodi da su prethodna pitanja postavljena u okviru spora između pojedinaca, pri čemu postoje sumnje je li spor stvaran, i da je njihov cilj omogućiti sudu jedne države članice da ocijeni spojivost propisa druge države članice s pravom Zajednice. Upućujući na presudu Suda od 16. prosinca 1981., Foglia/Novello (244/80, Zb., str. 3045.), talijanska vlada stoga izražava sumnju u pravilnu primjenu prethodnog postupka. Nadalje tvrdi da u skladu s člankom 177. Sud nije nadležan odlučivati o spojivosti nacionalnih odredaba s pravom Zajednice.
- 12 Te prigovore valja odbiti. S jedne strane, na temelju elemenata spisa nedvojbeno je da je spor u glavnom postupku stvaran i da je, posljedično, pravilno primijenjen prethodni postupak. S druge strane, iz ustaljene sudske prakse (vidjeti osobito presudu od 9. listopada 1984., Heineken, 91 i 127/83, Zb., str. 3435.) proizlazi da Sud, kad odlučuje

o pitanjima kojima se nacionalnom sudu omogućuje da ocijeni usklađenost nacionalnih odredaba s pravom Zajednice, može utvrditi kriterije za tumačenje prava Zajednice kojima će se nacionalnom sudu omogućiti rješavanje pravnog problema s kojim je suočen. Isto vrijedi i kad treba ocijeniti jesu li odredbe države članice koja nije država članica suda koji je uputio zahtjev spojive s pravom Zajednice.

Prvo pitanje

- 13 Prvim pitanjem u biti se želi utvrditi je li gore navedenom članku 6. stavku 2. Direktive protivan nacionalni propis kojim se zahtjeva navođenje kakvoće i količine tvari čija je prisutnost navedena na ambalaži, u oglasima ili u nazivima kozmetičkih proizvoda.
- 14 U tom pogledu valja podsjetiti da je prema tekstu jedne od njegovih uvodnih izjava direktiva bila potaknuta potrebom da se „na razini Zajednice odred[e] pravila s obzirom na sastav, označivanje i pakiranje kozmetičkih proizvoda“. Stoga se direktivom žele ukloniti razlike među nacionalnim zakonodavstvima zbog kojih su proizvođači u Zajednici prisiljeni mijenjati svoju proizvodnju ovisno o tome kojoj su državi članici proizvodi namijenjeni i kojima se stoga sprječava trgovina tim proizvodima.
- 15 U tu svrhu u članku 6. stavku 1. Direktive navedeni su podatci koje treba navesti na ambalaži, spremnicima ili naljepnicama kozmetičkih proizvoda; taj popis ne uključuje podatke o kakvoći i količini tvari navedenih pri predstavljanju tih proizvoda.
- 16 Nadalje, člankom 7. stavkom 1. Direktive predviđeno je da države članice ne smiju odbiti, zabraniti ili ograničiti trgovanje bilo kojim kozmetičkim proizvodima koji su u skladu sa zahtjevima direktive, pod uvjetom da, u skladu s člankom 7. stavkom 2., mogu zahtijevati da se određeni podaci predviđeni u članku 6. stavku 1. iskažu na njihovom nacionalnom ili službenom jeziku ili jezicima.
- 17 Iz navedenoga proizlazi da je popis podataka iscrpan i da država članica ne smije zahtijevati navođenje podataka o kakvoći i količini tvari navedenih pri predstavljanju kozmetičkih proizvoda koji nisu izričito predviđeni direktivom.
- 18 Budući da takav zahtjev podrazumijeva obvezu izmjene ambalaže u kojoj se proizvodi zakonito stavljuju na tržište u određenim državama članicama, njime se može spriječiti trgovina unutar Zajednice. Distributer s poslovnim nastanom u jednoj od tih država može naići i na poteškoće pri izvozu kozmetičkih proizvoda u drugu državu članicu ako ta država zahtjeva navođenje predmetnih podataka i ako proizvođač distributeru ne osigura potrebne podatke.
- 19 Valja dodati da, iako se člankom 6. stavkom 2. Direktive od država članica zahtijeva da poduzmu sve potrebne mјere kako bi osigurale da se pri označivanju ili predstavljanju za prodaju kozmetičkih proizvoda zabrani tekst, imena, trgovačke oznake, slike ili drugi znakovi koji ističu značajku koju dotični proizvodi nemaju, njime se državama članicama ne dopušta da zahtijevaju podatke koji nisu predviđeni direktivom na naljepnicama ili ambalaži tih proizvoda.
- 20 Osim toga, glavni cilj članka 6. stavka 2. Direktive, a to je zaštita potrošača, može se postići sredstvima kojima se manje ograničava trgovina unutar Zajednice. Iz usporedbe nacionalnih odredaba donesenih u tu svrhu proizlazi da su određene države članice

utvrdile opću zabranu svakog navođenja kojim se potrošači mogu dovesti u zabludu. Ništa ne upućuje na to da je takva opća zabrana nedovoljna za postizanje željenog cilja.

- 21 Stoga na prvo pitanje valja odgovoriti da je članku 6. stavku 2. Direktive Vijeća 76/768/EEZ protivan nacionalni propis kojim se zahtijeva navođenje kakvoće i količine tvari čija je prisutnost navedena na ambalaži, u oglasima ili u nazivima kozmetičkih proizvoda obuhvaćenih direktivom.

Drugo pitanje

- 22 Ovim se pitanjem u biti želi utvrditi zabranjuje li se člankom 6. stavkom 1. točkom (a) državama članicama da, kad je riječ o uvezenim kozmetičkim proizvodima koje proizvodi proizvođač s poslovnim nastanom u Zajednici, zahtijevaju da se na ambalaži, spremnicima ili naljepnicama proizvoda navede naziv poduzeća koje ima poslovni nastan i odgovorno je za njihovo stavljanje na tržište u toj državi.
- 23 Iz njezina teksta proizlazi da se člankom 6. stavkom 1. točkom (a) Direktive zahtijeva samo navođenje proizvođača ili osobe odgovorne za stavljanje kozmetičkog proizvoda na tržište u mjeri u kojoj jedan od njih ima poslovni nastan u Zajednici.
- 24 Iz navedenoga proizlazi da se predmetnom odredbom državi članici zabranjuje da, kad je riječ o uvezenim kozmetičkim proizvodima koje proizvodi proizvođač s poslovним nastanom u Zajednici, zahtijeva da se na ambalaži, spremnicima ili naljepnicama proizvoda navede naziv distributera koji ima poslovni nastan i odgovoran je za njihovo stavljanje na tržište u toj državi.
- 25 U tom je pogledu nebitno da država članica samo zahtijeva da se nakon uvoza i prije javne prodaje navedu podatci o distributeru na vanjskoj ambalaži proizvoda tako da nije potrebno otvoriti ambalažu proizvoda.
- 26 Takvom se obvezom dodatno otežava stavljanje proizvoda na tržište te je ona stoga prepreka trgovini, čije je uklanjanje cilj direktive.
- 27 Stoga na drugo pitanje valja odgovoriti da se člankom 6. stavkom 1. točkom (a) Direktive državama članicama zabranjuje da, kad je riječ o uvezenim kozmetičkim proizvodima koje proizvodi proizvođač s poslovnim nastanom u Zajednici, zahtijevaju da se na ambalaži, spremnicima ili naljepnicama proizvoda navede naziv poduzeća koje ima poslovni nastan i odgovorno je za njihovo stavljanje na tržište u toj državi članici.
- 28 Budući da je direktivom predviđeno sveobuhvatno usklađivanje nacionalnih pravila o ambalaži i označivanju kozmetičkih proizvoda, nije potrebno donijeti odluku o tumačenju članka 30. Ugovora koji je zatražio nacionalni sud.

Troškovi

- 29 Troškovi vlade Kraljevine Španjolske i Talijanske Republike te Komisije Europskih zajednica, koje su podnijele očitovanja Sudu, ne nadoknađuju se. Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenoga,

SUD (šesto vijeće),

odlučujući o pitanjima koja je rješenjem od 4. svibnja 1988. uputio Landgericht Köln (Zemaljski sud u Kölnu, Njemačka), odlučuje:

1. Članku 6. stavku 2. Direktive Vijeća 76/768/EEZ o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kozmetičke proizvode protivan je nacionalni propis kojim se zahtjeva navodenje kakvoće i količine tvari čija je prisutnost navedena na ambalaži, u oglasima ili u nazivima kozmetičkih proizvoda obuhvaćenih direktivom.
2. Člankom 6. stavkom 1. točkom (a) gore navedene Direktive državama članicama zabranjuje se da, kad je riječ o uvezenim kozmetičkim proizvodima koje proizvodi proizvođač s poslovnim nastanom u Zajednici, zahtijevaju da se na ambalaži, spremnicima ili naljepnicama proizvoda navede naziv poduzeća koje ima poslovni nastan i odgovorno je za njihovo stavljanje na tržište u toj državi članici.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 23. studenoga 1989.

[Potpisi]

* Jezik postupka: njemački